

šoK(n)oviny

INFORMAČNÍK ZÁKLADNEJ ŠKOLY V KOŠI

Ročník I.

Číslo 2

Február 2011

Zo života školy - Rozhovor s pánom učiteľom Tkáčom - Lyžiar-
sky výcvik -List Maroškovi - Svet bájak - Svet rozprávok -
Nonsensové básne - Jazykové okienko - Múdrosti žiakov

Pár slov na úvod

„Kedy už vyjde školský časopis?“ znela častá otázka z vašich úst. A tak sme pracovali a pracovali... Trvalo to možno trochu dlhšie, ale časopis je predsa len tu. V rukách držíte jeho druhé číslo.

V druhom čísle *šoK(n)ovín* vám ponúkame nielen novinky zo života školy, ale aj rozhovor, ukážky z tvorby vašich spolužiakov – a hádam i trochu dobrej nálady. Novinkou tohto čísla sú výroky, ktoré pochádzajú priamo z vašich odpovedí či písomiek. Možno sa na nich pobavíte práve tak ako my, učitelia. Dúfam, že vás poteší i spomienka na Maroša Lupricha z pera pani učiteľky Mellovej. Maroš nemal taký jednoduchý život ako my a napokon svoj boj s ťažkou chorobou prehral. Nič však nebráni tomu, aby i naďalej žil v našich srdciach.

Na úvod sa nemá dlho rozprávať. Ja by som však predsa len rada pridala ešte pár slov. Slovo vďaka pre tých, na ktorých sa pri tvorbe školského časopisu dá vždy spoľahnúť. A slovo povzbudenia pre tých, ktorí by sa do jeho tvorby chceli zapojiť. Potrebujeme nielen ľudí, čo vedia písať, ale aj tých, čo vedia kresliť, fotiť, prípadne by ich lákalo vylepšiť časopis po grafickej stránke.

Je jednoduché naliehať, aby ďalšie číslo školského časopisu rýchlo vyšlo. Ťažšie je napomôcť tomu, aby vôbec vzniklo. Preto si tak veľmi vážim tých z vás, čo namiesto prázdnych rečí priložili ruku k dielu. Dúfam, že vás bude čoraz viac.

Mgr. Petra Humajová

Polrok je za nami

Ani sme sa nenazdali a prvý polrok školského roka 2010/2011 je za nami. Známky boli definitívne uzavreté v piatok 21. januára. Žiaci si výsledky svojej práce v podobe vysvedčenia prevzali 28. januára 2011. Svojím pohľadom sa prvý polrok podujala zhodnotiť Soňa Gajdošová.

Tento polrok začal dobre. Naučili sme sa nové veci do života, nazbierali dobré, ale aj zlé známky.

Dosť sa toho v škole stalo. Vynovili sa niektoré triedy. Stali sa ale aj zlé veci, napríklad boli rozbité okná a podobne.

Chodili sme v škole v každej situácii, aj keď bol silný dážď, alebo veľa snehu. Cez Vianoce sme boli dlho doma.

A nakoniec sme sa všetci tešili na vysvedčenia, ktoré sme dostali.

Soňa Gajdošová, 6.A

V novembri bol v Koši lampiónový sprievod

11. novembra 2010 sa v Koši konal lampiónový sprievod, ktorého sa zúčastnili viacerí naši žiaci.

Na začiatku lampiónového sprievodu bol príhovor jednej panej a pána starostu. Potom sme išli na prechádzku po Koši s lampiónmi. Tento rok neprišiel Martin na bielom koni, ale Martin na bielom koči.

Prežívali sme tam krásnu lampiónovú atmosféru. Išli sme v sprievode. Spievala tu aj folklórna skupina Lúčina. Po skončení sprievodu sme si išli do Golfu

kúpiť balóny šťastia. Mohli sme si na ne napísať svoje prania. Bola to nádhera, keď sme ich vypustili. Ak balón vyletel, znamenalo to, že sa pranie splní. Niektorí ľudia v to veria, niektorí nie.

Po vypustení balónov sa konala opekačka a vatra. Bola to zábava.

Martina Ozorovská, 6.A

Pamätná tabuľa pripomína Petra Tvrdeho

V priestoroch Základnej školy Koš pribudla v novembri na dolnej chodbe pamätná tabuľa. Pripomína významnú osobnosť jazykovedca Petra Tvrdeho, ktorý istý čas pôsobil aj v tejto obci.

*Jazykovedec Peter Tvrдый
Zdroj: www.prievidza.sme.sk*

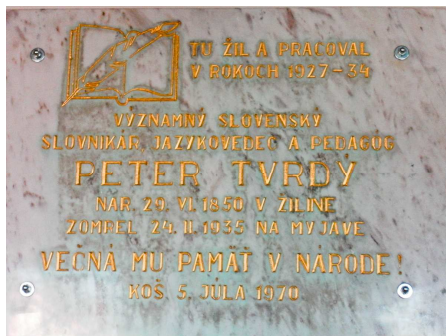
Peter Tvrдый sa narodil 29. júna 1850 v Žiline. Študoval na gymnáziu v Banskej Bystrici a istý čas aj v seminári v Pešti. Keďže sa však nechcel stať kňazom, zo seminára odišiel a začal so štúdiom práva. Peniaze naň

získaval ako pomocný úradník v knižnici. Ani tu však nevydržal dlho a odišiel na filozofickú fakultu. Mal v pláne pôsobiť ako profesor na jednom zo slovenských gymnázií.

Situácia na Slovensku však nebola prajná. Náš štát bol v tom období súčasťou Rakúska – Uhorska. Maďarskí profesori hanobili všetko slovenské. Keď sa Peter Tvrдый verejne postavil na obranu diela nášho významného spisovateľa Jána Kollára, bol zo štúdií vylúčený. Odišiel teda do Ruska a tu v Petrohrade štúdiá nielen dokončil, ale aj začal pôsobiť ako učiteľ.

V Rusku sa Peter Tvrдый oženil a s manželkou mal štyri deti. Pôsobil vo viacerých mestách. Ako 46-ročný stratil sluch, začal sa preto venovať vedeckej

práci. Stále však túžil po rodnom Slovensku a chcel sa tam aj s manželkou presťahovať. Tá s ním nesúhlasila. Ich vzťah sa napokon skončil rozchodom.

*Pamätná tabuľa Petra Tvrdého
Foto: Mgr. Petra Humajová*

Peter Tvrdý sa na Slovensko vrátil už sám. Vytvoril tu viaceré jazykovedné diela – *Slovník inojazyčný*, *Česko – slovenský diferenciálny slovník*, *Slovenský frazeologický slovník*. V rokoch 1927 – 1934 žil na fare u svojho synovca Jána Tvrdého v obci Koš. Potom krátky čas

pôsobil u svojho brata Jána na Myjave. Zomrel 24. februára 1935 na krvácanie do mozgu.

Peter Tvrdý bol významnou osobnosťou, na ktorú sa v slovenských dejinách zabúda. Plynulo ovládal osem jazykov, bol uznávaným pedagógom a významným jazykovedcom. Pamätná tabuľa s jeho menom bola v priestoroch Základnej školy Koš odhalená 14. novembra 2010 pri príležitosti 160. výročia jeho narodenia.

Okrem starostu obce Koš Štefana Závadinku, členov miestnych odborov Matice slovenskej, riaditeľky Hornonitrianskeho múzea Ivety Géczyovej či pani riaditeľky Ivety Bohňovej sa tejto slávnosti zúčastnili aj zástupcovia rodiny Tvrdých. V slávnostnom programe sa predstavila miestna folklórna skupina Lúčina.

Mgr. Petra Humajová
www.prievidza.sme.sk,
www.marianvojtsko.blog.sme.sk

Výchovný koncert sa volal *Škola slušnosti*

Druhý stupeň išiel 23. novembra 2010 po prvej hodine na predstavenie s názvom *Škola slušnosti*. Najskôr sme sa usadili a o pár minút to začalo. Niekoľko koncert bavil, niekoho nie.

Najskôr sme si mysleli, že to bude bábkové divadlo, ale potom, keď koncert začal, zistili sme, že tam hrajú živí muži a oni si k sebe vyberajú deti – ako žiakov, kamarátov či spolupracovníkov.

Jeden ujo, čo tam hral, bol akože veľmi malý žiak, čo stále robil zle. Napríklad nechcel uvoľniť miesto starému dedkovi v autobuse, pohádal sa so spolužiačkou, ktorú stretol pri kupovaní zmrzliny. Tá mu nechala okuliare, ktoré boli čarovné.

Keď si ich dal na oči, videl sám seba, aký je zlý a sebecký.

Na konci predstavenia zdôraznil ujo vetu, ktorú by si mal zapamätať každý:

NEROB DRUHÝM TO, ČO NECHCEŠ, ABY ONI ROBILI TEBE.

Jej poznanie a život podľa nej by mal polepšiť každého, kto je sebecký, kradne a robí zle ostatným, hoci tí mu nič neurobili.

Martina Ozorovská, 6.A

Beseda s „Provitalcami“

25. novembra 2010 sa v našej škole uskutočnila zaujímavá beseda. Jej hlavnou myšlienkou bola najmä drogová tematika. Zúčastnili sa jej žiaci ôsmeho a deviateho ročníka.

Po krátkom zoznámení sa s „Provitalcami“ a oboznámení sa s účinkami drog bola spustená otvorená diskusia. Tá sa týkala najmä zmeny hodnot človeka po užití drogy a zistenej závislosti a ťažkostí pri návrate z „dna“ do normálneho života.

Beseda žiakom pomohla objasniť mnohé veci týkajúce sa tejto témy a ukázala im správnu cestu životom. Mnohých určite povzbudil príklad „Provitalcov“ ktorí napriek tomu, že padli, dokázali opäť vstať.

Linda Mendelová, 9.A

Mikuláš vo Viedni

6. decembra 2010 sa niekoľkí žiaci našej školy pod vedením pani učiteľky Šutovej vybrali do hlavného mesta Rakúska, Viedne. Na viedenských trhoch si užili príjemnú predvianočnú atmosféru.

Pred školou sme sa mali stretnúť skoro ráno – o šiestej. Okolie bolo ešte v tme. S očakávaním sme si sadli do autobusu a pretrpeli dlhé hodiny cesty.

Pár kilometrov pred Viedňou sme si urobili nákupnú prestávku v Pandorfe. Po nákupoch sme zasa cestovali autobusom. Tentoraz to trvalo oveľa kratšie a o chvíľu sme boli na mieste.

Viedeň nás príjemne prekvapila. Trhy napriek tomu, že neboli najväčšie, mali svoju vianočnú atmosféru. Ihličím ozdobené stánky sa nachádzali blízko parlamentu. No po vystúpe-

*Vianočná Viedeň
Foto: Lívia Drgoňová, 9.A*

ní z autobusu sa pohľad každého upriamil najmä na viedenskú mestskú radnicu. Jej krásna architektúra musí očariť každého návštevníka tohto mesta. Aj ona sa stala súčasťou nášho výletu. Po vstupe do nej sme si mohli obzrieť rôzne výtvory detí.

V stánkoch s občerstvením si tiež každý prišiel na svoje. Najobľúbenejším nápojom bol punč, ktorý sa dal kúpiť aj v detskom prevedení. Po príplatku sme si mohli nechať šálku s rôznymi motívmi.

Keďže toto boli vianočné trhy, nesmeli tam chýbať ani rôzne ozdoby na stromček a na spríjemnenie vianočnej atmo-

sféry. Tieto ozdoby boli najkrajšie v stánku so sklenenými vianočnými guľami. Ich jedinečnosť ovplyvnila aj cenu, čiže viac než jednu si mohol málo kto dovoliť.

Na výletoch sa nikdy nevyhnete nepríjemnému zážitku. Stalo sa to aj mnohým návštevníkom po stretnutí troch dievčat

s vetvičkami, ktoré si zaobstarali z miestnych stánkov a ktoré sa nám za peniaze snažili vnútiť.

Po tomto prepadnutí atmosféra trochu zvädla. Ani to nám však nebránilo považovať tento výlet za pekný.

Linda Mendelová, 9.A

Škola slušnosti nebola jediná

Škola slušnosti nebola jediným výchovným koncertom v tomto školskom roku. V januári a februári žiaci navštívili ďalšie dva.

20. januára 2011 sa v priestoroch našej školy konal výchovný koncert *Mamma Mia*. Žiaci si mohli vypočuť piesne z tohto muzikálu a aj si zaspievať spolu s vokalistkou Slovenského národného divadla. Koncert však nezožal veľký úspech. Atmosféra na ňom nebola príjemná, zaujal málokoho – možno ešte žiakov nižších ročníkov.

7. februára u nás koncertoval Viktor Gul'vaš. Jeho program žiakov celkom nadchol. Zasmiali sa na ňom a vtipne sa doňho zapojili, dokonca sa mohli aj čosi naučiť. Bol živší ako predchádzajúci koncert.

Ján Gajdoš, 9.A

V skratke...

Piataci v Bojnickom zámku
Foto: Mgr. Jana Pišová

22. decembra 2010 využili žiaci piateho ročníka pod vedením pani učiteliek Jančovej a J. Pišovej posledný predvianočný deň v škole na návštevu Bojnického zámku. Tu si v rámci podujatia *Vianoce na zámku* obhliadli nielen pekne vyzdobené stromčeky, ale získali i balík plný sladkostí od Mikuláša.

V pondelok 31. januára 2011 sa v priestoroch našej školy uskutočnil zápis do prvého ročníka. Zúčastnilo sa ho 18 detí, z toho 6 dievčat.

Mgr. Petra Humajová

Mojou učiteľskou metódou je zaujať

Medzi toľkými ženskými tvármi pán učiteľ Tomáš Tkáč určite zaujme. V našej škole začal pôsobiť tento školský rok. Hneď sa stal triednym učiteľom žiakov deviateho ročníka. Rozhodli sme sa mu položiť pár zvedavých otázok.

Mohli by ste sa nám v krátkosti predstaviť?

Volám sa Tomáš Tkáč. Študoval som na Katolíckej univerzite v Ružomberku. Pochádzam z dediny Diviaky nad Nitricou, konkrétne z časti Máčov.

Prečo ste sa rozhodli pracovať ako učiteľ?

Pretože ma baví práca s mladými ľuďmi.

Aké máte učiteľské metódy?

Mojou učiteľskou metódou je zaujať, zničiť protivníkov, potrestať špekulantov a odmeniť tých, ktorí pracujú.

Ste známy tým, že rád využívate grafy. Ako ste sa k tomu dostali?

Ku grafom som sa dostal prostredníctvom práce, ktorú som istý čas vykonával pred tým, ako som začal učiť. Pracoval som s číslami, ekonomikou a svetom financií, ktorý aj naďalej zostáva mojou záľubou.

Ste prísny na nemčine i na iných predmetoch?

Pokúšam sa byť spravodlivý. Žiak sa má v škole v prvom rade niečo naučiť, nie len príjemne stráviť čas. Usilovných treba odmeniť, tých, ktorí niečo nevedia, alebo nechcú pracovať, treba usmerniť.

Odkiaľ sa poznáte s pani učiteľkou Jančovou?

Pochádzame z jednej dediny. Keď som

hl'adal zamestnanie, okrem toho, že som si posielal žiadosti na mnohé školy, pýtal som sa aj známych ľudí, či o niečom nevedia. Pani učiteľka Jančová mi poradila práve túto školu, na ktorej ona sama pôsobí.

Ktoré zahraničné krajiny ste navštívili? Kde sa vám najviac páčilo?

Navštívil som Anglicko, Holandsko, Rakúsko, Poľsko a Taliansko. Najviac sa mi páčilo v Rakúsku.

Chceli by ste v budúcnosti zmeniť svoje povolanie, alebo ďalej pokračovať v učení?

Zatiaľ neuvažujem o zmene povolania. Som na začiatku profesionálneho rastu a možno v horizonte nejakých pätnástich, dvadsiatich rokoch budem rozmýšľať inak. Ale zatiaľ

zmenu neplánujem.

Ste spokojný s vašou prácou a žiakmi? Aké máte ciele do budúcnosti?

Veľa vecí sa ako začiatočník stále učim aj ja. Niečo sa mi darí viac, niečo menej. A aké mám ciele do budúcnosti? V prvom rade presvedčiť žiakov, že učiť sa je potrebné. Oni to raz síce zistia sami na vlastnej koži, ale bol by som rád, keby už teraz mali z učenia sa aj radosť.

Adam Mendel, Vlado Murár, 7.A

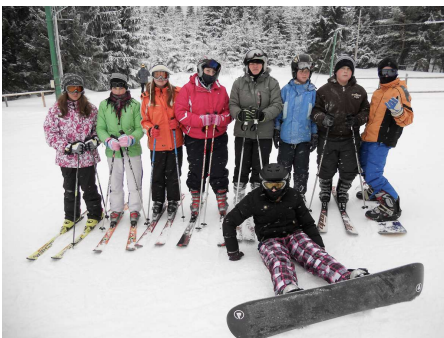
Foto: Mgr. Petra Humajová

Lyžiarskemu výcviku vládol tréning a chlad

Pred školou sme sa mali stretnúť v pondelok 13. decembra 2010 presne o 8:45 . Autobus prišiel včas. Vodič, učiteľky, žiaci siedmeho a ôsmeho ročníka i batožiny boli pripravení na dlhú cestu na Donovaly.

Od Žiaru nad Hronom čas ubiehal rýchlejšie, pretože sme išli po novej rýchlostnej ceste. O dve hodiny sme boli na mieste. V Donovaloch sme sa ešte chvíľu motali, lebo sme nevedeli nájsť príjazdovú cestu k hotelu. Vlastne to ani nebola príjazdová cesta, iba vyšliapaný chodníček. Sneh z neho odhrnuli až na druhý deň.

Lyžiari

Foto: archív Mgr. J. Pišovej

Chladný hotel

Batožinu sme museli vliecť po strastiplnej ceste až k recepcii. V hoteli bola zima, čo bolo vidieť aj na zamestnancoch, ktorí boli zababušení do huňatých svetříkov. Rozdelili sme sa do skupín po troch alebo štyroch spolubývajúcich. V nosení batožiny sme pokračovali až na tretie poschodie.

V hotelovej izbe bola teplota podobná tej na recepcii, pretože pomedzi okná prechádzal studený vzduch. V niektorých izbách sa nedali ani poriadne zavrieť balkónové dvere, čo každý dosta-

točne pocítil hneď pri vstupe do miestnosti.

Prvé nám do očí padli posteľe. Keby ste si sadli na kraj mojej, prepadli by ste sa až na zem. Rošt tvorili voľne pohodené dosky.

Naše kúpeľňové dvere mali tiež jeden háčik. Dali sa zatvoriť len klincom. Čistota v kúpeľni bola len minimálna. Keď si niekto pri kúpaní zaspieval, bolo to počuť takmer v celom hoteli. V izbách sme sa pripravili na lyžiarsky výcvik.

Prvý deň

Náš hotel mal však predsa len jednu veľkú výhodu - vzdialenosť k vleku bola krátká. V prvý deň sme sa na vleku roztriedili do troch skupín. Lyžiari začiatčníci boli pod vedením pani učiteľky Janky Pišovej, lyžiari pokročilí pod vedením pani vychovávateľky Zuzky Kráľovičovej a snowboardistov mala na starosti pani učiteľka Dorota Pišová.

Zo začiatku sme všetci boli na malom vleku, kde sme si precvičovali lyžova-

Oddych

Foto: archív Mgr. J. Pišovej

nie. Po skončení doobedňajšieho výcviku sme sa vrátili na obed. Potom sme sa presunuli opäť na vleč, kde od nás odišli pokročilí lyžiari, ktorí prešli na vyššiu náročnosť.

Snowboardisti

Foto: archív Mgr. J. Pišovej

Večer sme sa unavení vrátili do hotelových izieb. Chvíľu sme oddychovali a potom nastal veľký tresk. Začali „izbové“ návštevy. Ďalším „príjemným“ prekvapením bolo trojsekundové zlyhanie elektriny. Kto si vtedy už myslel, že už je všetko v poriadku, bol na omyle. Intenzita svetiel bola oveľa slabšia a v pravidelných intervaloch blikali.

Večierka začala o 22:00. V prvý deň bolo sprchovanie takmer nemožné, pretože teplota vody bola pod bodom mrazu. Neumytí a vyčerpaní sme si ľahli do „luxusnej“ posteľe.

Týždeň ubehol rýchlo

Nasledujúci deň bol dosť podobný tomu prvému. Utorok a streda sa nazývali oddychové dni. Kto chcel, mohol si ísť zaplávať do plavárne. Niektorí z nás však uprednostnili prechádzku.

V stredu sme sa lyžovali len predpoludním. Večer sme sa všetci vybrali na prechádzku pod krycím názvom „Prekvapenie“. To sa však nakoniec

neuskutočnilo. Náhradou za to bola skrývkača v polmetrovom snehu, ktorú vyhrali chalani.

Vo štvrtok večer tí, ktorí neboli v plavárni, mohli ísť hrať bowling. No a v posledný deň boli všetci na normálnom vleku so sedacou lanovkou. Uskutočnili sa tam preteky – slalom v kategóriách snowboardisti a lyžiari.

O 12:30 sme sa vrátili do hotela a začali sme sa baliť na cestu domov. O 13:00 dorazil autobus. Cesta späť plynula podozrivivo rýchlejšie. Keď sme sa vrátili, bola už tma.

Na to, že hotel mal mnohé negatíva, lyžiarsky výcvik nedopadol až tak zle. Bol príjemným spštením všedného školského týždňa.

Kaja—profesionál?

Foto: archív Mgr. J. Pišovej

Spracovali: Adam Mendel, 7.A

Linda Mendelová, 9.A

Jeden lyžiarsky...

Sovietsky lyžiar dôjde do cieľa medzinárodných pretekov na jednej lyži. Reportéri sa ho pýtajú:

- Prečo máte iba jednu lyžu?

On na to:

- Pretože sovietske lyže nemajú na svete páru.

List Maroškovi

Ešte nedávno bol medzi nami. Sedel vo svojom vozíčku a pozoroval svet okolo. Snažil sa robiť aspoň to, čo vládol. V tom krátkom čase, čo mu ešte zostával. 3. januára 2011 Maroša Lupricha svalová dystrofia definitívne porazila. Pobudol na tomto svete len krátkych šesťnásť rokov. Predsa však v mnohých zanechal nezmazateľnú stopu. Na pohrebných obradoch sa s ním svojím listom lúčila aj pani učiteľka Mellová.

Milý Maroško!

„Končí sa prvý polrok školského roka, keď si začal chodiť do veľkej školy. Chcem sa Ti poďakovať za usilovnosť a pevnú vôľu popasovať sa so všetkými samopašnými písmenkami, číslami, znamienkami...“

Takýto alebo podobný bol začiatok listu, ktorý som poslala Tebe a ostatným mojim prváčikom v období, keď ste nedostávali vysvedčenia so známkami. Ale predsa som chcela, aby ste vedeli, v čom vynikáte a kde sú Vaše slabiny.

Z pamäti sa mi vynára začiatok septembra, keď ste si Ty a Tvoji spolužiaci sadli po prvý raz do lavíc a ja som rozprávala „tajne vypočutý“ rozhovor Šlabikára, Matematiky a Prvouky o tom, aké tajomstvá skrývajú a či ich tí noví žiaci odhalia, rozlúsknu a osvoja si ich. Kým ostatní žiaci sa smiali a kričali, že knižky nevedia rozprávať, jeden malý blondatý chlapček s veľkými užasnutými modrými očkami sedel ticho v prvej lavici a s jemným záhadným úsmevom hľadel na mňa. On mi rozumel, vedel, čo som chcela tou

rozprávkou povedať. Nič si nepovedal. A tak to bolo vždy. Prehovoril si len vtedy, keď to bolo potrebné, stručne, ale povedal si to najdôležitejšie.

Pravda, vedel si sa aj poriadne nahnevávať, ak sa Ti práca nedarila, alebo som Ťa žiadala pracovať tak, ako som ja chcela. Často som nerozumela, čo hovoríš, no Tvoji spolužiaci Ti rozumeli a boli Tvojimi hovorcami.

A potom prišiel čas, keď sa neposlušné písmenká poslušne ukladali do Tvojej hlavičky a do zošita. Začali tvoriť slabiky a prvé slová: mama, oco, sestra, brat, kamarát... Pamätám si najmä tú hodinu čítania, keď si text v čítanke o tete Málikovej a pohári vody prečítal s takým citom a úžasnou intonáciou, že sme najprv nechceli veriť vlastným ušiam.

Prví sa spamätali štvrtáci, s ktorými sme vtedy tvorili jednu triedu, a začali Ti spontánne tleskať.

Možno toto bola tá chvíľa, keď si definitívne vošiel do radu najlepších žiakov v triede. Lebo nielen čítanie bolo Tvojou doménou. Všetky Tvoje zošity, to bola jedna báseň – úhladné písmo, text takmer bez chybičky, krásna úprava,

čistučká, taká, aká bola aj Tvoja dušička. Bol si výborný v matematike, učarovala Ti práca s pravítkom a kružidlom – Tvojimi láskami, ktorými si rysoval tie svoje domy, domčeky, mrakodrapy... Verím, že nebyť tej strašnej choroby, čo sa Ti nast'ahovala do telička, bol by z Teba určite inžinier architekt známy široko – ďaleko. Keď uvidím stavby nových domov, vždy, Maroško, budem myslieť na Teba a Tvoje budovy.

Je toho veľa, na čo sa dá spomínať, o čom by som mohla písať... Zanechal si vo mne hlbokú stopu. A preto dovoľ, aby som sa s Tebou rozlúčila slovami Milana Rúfusa:

*„Pozvoľna
zo stromu padá list po liste.
Však toto...?
Priveľa naraz
nám berieš, Pane.*

*Ak sa mu, Bože
na tomto svete
už tvrdo žilo –
poskytni aspoň
mu mäkký nocľah.“*

Odpočívaj v pokoji, Maroško!

Tvoja pani učiteľka Mellová
Foto: archív Mgr. E. Mellovej

Svet bájok

Čo je bájka? Krátky epický príbeh, v ktorom zvieratá a veci konajú ako ľudia. Vyplýva z nej poučenie. Všetci dobrí žiaci túto poučku poznajú. No mnohí z nich dokážu i napísať vlastnú bájku. Neveríte? Tak čítajte – a nechajte sa poučiť!

Dva mobily

Na poličke ležali dva mobily. Jeden nový a druhý starý. Nový mobil sa vystavoval: „Ty nemáš na mňa, nemáš dotykový displej, wifi, bluetooth!“ Starému mobilu bolo ľúto a nepovedal nič.

Nový mobil sa vybil a chlapec, ktorý ho vlastnil, stratil nabíjačku na nový mobil. Chlapec prišiel k poličke a zistil, že nový mobil je vybitý a nevedel nájsť nabíjačku, takže si musel zobrat' starý mobil.

Poučenie: Imidž je nanič.

Viktor Páleš, 6.A

Pes a mačka

Jedného dňa stretol pes mačku. Začala naháňačka. Keď už mačka nevládala, prosila psa, aby jej neublížil. Pes sa zľutoval a mačku pustil. Druhý pes to z diaľky sledoval a smial sa mu, že je citlivý.

Po nejakom čase tá istá mačka počula žalostné zavýjanie. Ozývalo sa zo starého dvora. Preliezla plot a uvidela známeho psa uviazaného špagátom o strom. Prišla k nemu a povedala mu, nech sa nebojí a rozhrýzla špagát.

Od tých čias sú kamaráti.

Poučenie: V núdzi poznáš priateľa.

Ondrej Pipiška, 6.A

Dve mandarínky

Boli raz dve mandarínky. Jedna hnila. Druhá, čerstvo odtrhnutá, bola pekná a šťavnatá. Vysmievala sa hnilej mandarínke, že ona je hnedá a horká. Jedného dňa sa na čerstvú mandarínku zadíval chlapec, ktorý si ju zobral a ošúpal. Mandarínka bola smutná, že ju chlapec ide zjesť. Zrazu pochopila, že nie je dôležité, aby bola pekná. Kým sa peknej mandarínke strácali posledné sekundy života, hnilá mandarínka bola stále v miske.

Poučenie: Imidž je nanič.

Laura Chrebetová, 6.A

Kresba: Frederika Blaháčová, 5.B

Vlk a vlčica

Vo štvrtok sa v lese konali rôzne atletické súťaže, ktoré sa konajú raz za päťdesiat rokov. Na okraji lesa žil vlk s vlčicou. Vlk sa mimoriadne tešil na súťaže, lebo bol významný športovec. Vlčica išla do roboty a povedala mu,

aby vyupratoval celý dom. Keď odišla, hned' sa pustil do práce. Zrazu sa ozval cinkot jeho zvončeka. Otvoril dvere a vo dverách sa objavil jeho kamarát.

Jeho kamarát vlk nebol žiadny športovec a bol výdatne lenivý. Presviedčal ho, aby išiel von. Vlk odmietol, lebo zajtra sa budú konať súťaže a jednoznačne tam musí byť. Jeho kamarát nemal v úmysle pohnúť sa z prahu a ísť domov a stále ho presviedčal. Keď vlk videl, že jeho kamarát to nevzdáva a to dohadovanie nemá cenu, lebo tam už stáli trištvrté hodinu, rozhodol sa, že pôjde von. Pomyslel si, že to urobí inokedy.

Vlk prišiel domov a vlčica tam už bola. Stála na prahu dverí celá šokovaná a nahnevaná, lebo vôbec nečakala, že dom nebude uprataný, lebo vlk bol pracovitý a šikovný a ešte keď hovoríme o tom, že zajtra sa konajú súťaže, kde sa hrá o veľké ceny a príležitosť zúčastniť sa na takejto súťaži sa už vlkovi nenaskytne.

Vlčica ho tam nepustila, lebo ho jasne o niečo poprosila a za svojím názorom si stála. Aj keď sa ju vlk pokúsil presvedčiť všetkými spôsobmi, aké existovali, aj tým, že to urobí inokedy, nepodarilo sa mu to. Celý život si vyčítal, aký len bol hlúpy.

Poučenie:

1. Vlk mohol poprosiť kamaráta, aby mu s tým upratovaním pomohol a mali by to rýchlejšie a stihli by ísť ešte aj von. *V núdzi poznáš priateľa.*
2. A ešte mal najprv poupratovať a neodkladať to na inokedy, aj keby nestihol ísť von. *Čo môžeš urobiť dnes, neodkladaj na zajtra.*
3. Povedal žene, že to uprace a ona ráta-la s jeho pomocou a namiesto toho išiel von. *Nesľubuj nič, čo nevieš dodržať.*

Tomáš Kubala, 6.A

Svet rozprávok

Každý má rád príbehy so šťastným koncom. Rozprávky sú úžasné v tom, že ten šťastný koniec nám vždy ponúkajú. Začítajme sa do niekoľkých z nich.

Kozliatka

Bola raz jedna koza a tá mala tri kozliatka. Raz sa vybrala do mesta a hovorí: „Kozliatka moje, idem do mesta hľadať si nový džop. Vy sa pozamylajte a zatiaľ si zahrajte playstation.“

Koza odišla a kozliatka sa hrali, až kým na dvere nezaklopal vlk. „Kozliatka, otvorte mi vrátko, nesiem vám pizzu a hamburger!“ Kozliatka mali pizzu veľmi radi, tak otvorili a vlk ich zjedol. Až na jedno, to sa skrylo za krb.

Keď sa mama koza vrátila, plastové dvere boli otvorené dokorán a bezpečnostný zámok vylomený. Hneď vedela, koľká bije. Kozliatko vybehlo spoza krbu a vyrozprávalo, čo sa stalo.

Koza nelenila a vybrala sa kozliatka hľadať. Požiadala o pomoc mestskú políciu. Policajti vlka dobre poznali, pretože mal na konte viac priestupkov. Vedeli adresu jeho trvalého bydliska, a tak sa hneď vybrali kozliatkam na pomoc. Pomocou samopalu typu K 9 a cvičených psov vlka rýchlo zneškodnili a kozliatka zachránili.

Cestou domov mama koza hrešila kozliatka, že ju neposlúchli. Kozliatka jej povedali: „OK mami, môžeš byť v poho, vlk už je v lochu, už nám neublíži!“ Pri príležitosti toho, že sa všetko dobre skončilo, usporiadala koza s kozliatkami parádnú žúrku.

Radomír Ďurina, 5.B

Pizza

Bolo raz jedno dievčatko a volalo sa Hanka. Bolo veľmi šikovné. Malo len desať rokov a už dokázalo, čo iní nie.

Napríklad včera sa Hanka pokúšala upiecť pizzu. Jej maminka bola v robote a ona sa rozhodla, že ju poteší. Mala to veľmi ľahké. Vždy, keď maminka robila

cesto, Hanka sa na ňu pozerala. Nachystala si všetko, čo potrebovala. Do misky naskákala múka, voda, droždie, soľ a olej. Potom prišla varecha a všetko pomiešala. Oblizla sa a povedala: „Mmmm. Celkom dobré.“ A skočila do umývačky. Potom pribehol plech a cesto doň skočilo. Z chladničky vybehla kukurica, kečup, syr a saláma. Na cesto prvý

skočil kečup a pyšne povedal: „Ha, ha! Ja som prvý!“ Potom išla saláma. Po nej ide kukurica a nakoniec syr. Hanka toto celé pozorovala a zalizovala sa. O päť minút bola pizza upečená. Na rad prišiel nôž. Ten nakrájal pizzu na trojuholníky a Hanka ich položila na tanier. Špinavé riady skočili do umývačky. O chvíľu prišla mama a povedala: „Ahoj Hanka! To si spravila ty?“ „Áno mami,“ odpovedala Hanka.

Sadli si a začali jesť. O chvíľu bola pizza zjedená a Hanka sa uložila do postielky. Mala za sebou dlhý deň.

Michaela Karásková, 5.A
Kresba: Radomír Ďurina, 5.B

Nonsensové básne

Ak ste už zabudli, slovo nonsens v literatúre znamená nezmysel. Ponúkame vám niekoľko nonsensových básní, ktoré vytvorili žiaci piateho ročníka.

Dedko Fredko

Bol raz jeden dedko,
volali ho Fredko.
Každý týždeň v sobotu
mal on súrnu robotu.

Len čo oči otvoril,
do záhrady zamieril.
Naháňal tam opicu
a stratil tam čapicu.

Nevedel, čo robiť ďalej,
zasadil tam banánovú
alej.
Potkol sa on o slivku,
narazil si pusinku.

A tak išiel bosý,
doštipali ho tam osy.
Veľmi ho to bolelo,
sadol si na poleno.

Prišla poňho raketa,
zobrala ho do sveta.
Priletel on do Grécka
a našiel si tam decká.

Potom išiel do Číny,
kúpil si tam lamborginy.
Na trhu si kúpil zvonec
a básničky je už koniec.

Denisa Beláňová, 5.B

V horúcej zime

V horúcej slnečnej zime
s bezrukým guľovať sa chceme.
Aj sladkú soľ ochutnáme.
Hluchý počul nemého,

ako kričí na neho.
Slepý videl beznohého,
ako beží vôkol neho.
Veľmi rýchlo bežal,
keď sa plešatý česal.

Radoslav Ďurina, 5.B

S veselými vecami

Bola jedna stonožka,
volala sa ponožka.
Schovávam ju v chladničke
a umývam v mrazničke.

Bola jedna ceruzka,
vždy mi hrýzla do prsta.
Keď ju chytím do ruky,
vždy mi píše od ruky.

Klobásky sú na strome
a vrabce sú v komore.
Keď klobásky odtrhnem,
vrabce vždycky dostanem.

Lucia Korytáková, 5.B

Kubo išiel po ulici

Kubo išiel doma po ulici,
uvidel troch pánov.
„Neviete, kde je Džbánov?“
„Veru nie, milý bratku,
len tu šijem safalátku.“
„Dovidenia, bratia moji,
idem ja liezť po jabloni.“

Lukáš Krnčok, 5.A

Kresba: neznámy autor

Jazykové okienko

Nikolaus in Wien

Wir sollten uns am frühen Morgen um 6 Uhr vor der Schule treffen. Es war noch ganz dunkel Draußen.

Wir saßen mit Vorfreude im Bus und waren bereit lange Fahrt ertragen. Wir machten wenige Kilometer vor Wien einen Abstecher im Pandorf und wir einkauften. Wir fuhren nachdem mit dem Bus weiter nach Wien. Es dauerte nicht lange und wir waren an Ort und Stelle.

Wien überraschte uns angenehm. Weihnachtsmarkt, der nicht der größte war, übertraf alles mit der typischen Weihnachtsstimmung. Mit Nadelgeäst dekorierte Marktstände befanden sich in der Nähe von Parlament. Sofort nachdem wir aus unseren Bus ausstiegen, richteten alle ihre Blicke zum Wiener Rathaus auf. Ihres Architektur musste jeden Besucher dieser Stadt beeindrucken. Die Gebäude war Teil des Ganzen. Nach dem Eintritt konnte man verschiedene von Kinder hergestellten Artefakten anschauen.

Jeder konnte nach eigener Geschmack in Marktständen etwas finden. Das be-

liebteste Getränk war der Punsch, der sogar im Kinderversion gab. Wenn man ein Zuschlag bezahlte, konnte man auch die Tasse mit verschiedenen Motieven behalten.

Da es sich um Weihnachtsmarkt handelte, konnte man da alles mögliche zur Dekorierung finden. In einem Marktstand mit Weihnachtsdekoration bietet man sogar Glaskugeln. Diese waren nicht nur sehr schön, sondern aufgrund ihrer Originalität auch richtig teuer. Kaum jemand konnte sich mehr als eine Glaskugel leisten.

Wie bei allen Ausflügen konnte man unangenehme Zwischenfälle einfach nicht meiden. So kam es auch vor, dass man drei Mädchen traf, die Nadelgeäst aus Marktständen mitnahmen und so geschmückt bummelten.

Dann ging auch unsere Stimmung etwas ins Keller. Das konnte aber nichts daran ändern, dass es sich um ein erfolgreicher Ausflug handelte.

Ján Gajdoš, 9.A

Úprava: Mgr. Tomáš Tkáč

(Príspevok je nemeckým prekladom článku Mikuláš vo Viedni.)

šoK(n)oviny

Informačník Základnej školy v Koši

Ročník: I.

Číslo: 2

Dátum vydania: február 2010

Redakcia: ZŠ s MŠ Koš, Nová 525,
972 41 Koš

Kontakt: 046/542 69 32

Redaktori: Ján Gajdoš (9.A), Adam Mendel (7.A), Linda Mendelová (9.A), Vladimír Murár (7.A)

Externí spolupracovníci: Soňa Gajdošová (6.A), Martina Ozorovská (6.A)

Titulná strana: Lyžiarsky výcvik (Foto: archív Mgr. J. Pišovej)

Jazyková a grafická úprava: Mgr. Petra Humajová

Príspevky posielajte na mailovú adresu:
humajovazskos@gmail.com

Múdrosti našich žiakov

Trošku zo slovenčiny:

Statický opis je stručný opis, ktorým opíšeme celok presne.

Ludová slovesnosť je zmäkčovanie písmen.

Trošku z dejepisu:

- Prečo sa náš letopočet nazýva kresťanský?

- Lebo ho stvoril Pán Boh.

- Čo je pravek?

- Pravek je doba, v ktorej sme my nežili.

- Ako sa vyrábalo železo?

- Kamene sa roztopili na tvar meča, sa to vybralo na chvíľku, sa dočkalo a sa to dalo do vody studenej.

- Čo boli megality?

- Boli to 4—5 metrové šutre.

- Ako nazývali Slovania Normanov, ktorí prechádzali ich územím?

- Cudzinci.

- Čo je bostonské pitie čaju?

- Bostonské pitie čaju je udalosť, ktorá vošla do dejín pod názvom bostonské pitie čaju.

Trošku z občianskej náuky:

Doplň: Starosta je volený v...

Odpoveď žiacky: ... kultúrnom dome.

Trošku z biológie:

- Ako rozlíšime prednú a zadnú časť tela dážd'ovky?

- Na zadku má malý otvor.

- Čo je inštinkt?

- To je vedomie, aby sme sa udržali na nohách.

- Ako rozlíšime slimáka od slizniaka?

- Slimák ide pomaly a slizniak rýchlo.

- Na čo slúžia kaprovi fyziky?

- Aby vedel, kade má ísť a nenabúral do kameňa.

- Čo vieš o komárovi útočnom?

- Komár útočný sa volá útočný preto, lebo útočí hlavne v noci.

- Ako sú vodné cicavce prispôsobené životu vo vode?

- Vodné cicavce sú prispôsobené životu vo vode, lebo sa im to páči. Majú nepremokavé telo.

Trošku z chémie:

Plameň je stĺpec pri ohni.

Chlór má 7 vaječných (namiesto valenčných, pozn. red.) elektrónov.

Trošku z matematiky:

- Ktorý uhol v trojuholníku je pravý?

- Ten, ktorý sa nachádza vpravo.

